

Hei ystävät,

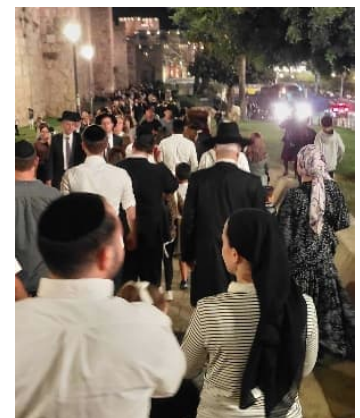
Herätyskellon soitua nousemme tarmokkaasti ylös ja lähdemme heti ensimmäiseksi ulos. Vielä on suhteellisen hiljaista. Jakara ja Zaidan käyvät tarkistamassa pihan kaikki nurkat nähdäkseen, ovatko villikissat tulleet viettämään yötään puutarhassa. Jakara ja Zaidan ovat koiria, joita on pahoinpidelty niiden edellisissä kodeissa. Jakara tuli luokseni silmä verisenä ja niin heikkona, että se jaksoi kävellä vain hieman huojuen. Zaidania oli hakattu, ja sen häntä oli leikattu poikki. Sen jälkeen se oli heitetty kadulle. Eräs ihminen oli nähnyt sen ja ilmoittanut asiasta koirien turvakotiin, josta se haettiin turvaan. Sieltä se tuli luokseni. Nykyään molemmat ovat terveitä – tosin Jakara menetti näön toisesta silmästään – täynnä elämää ja kaikesta huolimatta hyvin luottavaisia ihmisiä kohtaan.

Eräänä aamuna, kun olimme Zarian kanssa aamukävelyllä Jerusalemin kaduilla, ultraortodoksinen isä pysähtyi poikansa kanssa luokseni ja kysyi, saisiko hän puhalttaa minulle šofariin. Puhalluksen jälkeen kiitin häntä, ja he toivottivat hyvää uutta vuotta: "Šana tova!" Juutalainen uusivuosi oli alkanut pari päivää aiemmin, ja vuosi 5787 oli juuri alkanut.

Šofar on vuohen, oinaan tai lampaan sarvesta valmistettu erityinen soitin. Sitä puhalletaan etenkin juutalaisena uutenavuotena, suurena sovituspäivänä eli jom kippurina sekä niiden välissä kymmenen päivän aikana. Šofarilla on syvä hengellinen merkitys. Sen sanoma on kutsu "palata kotiin", tutkia itseään ja tehdä parannusta: onko elämäni luisunut pois Jumalan tahdosta? Näiden kymmenen päivän aikana rabbit käyvät myös ihmisten kodeissa ja erilaisissa laitoksissa puhaltamassa šofaria niille, jotka eivät itse pääse liikkeelle. Samalla pyydetään anteeksi niiltä, joita kohtaan on toimittu väärin. Tätä tapaa noudattavat pääasiassa uskonnolliset juutalaiset, mutta myös jotkut ei-uskonnolliset juutalaiset. Ajatellaan myös, että Jumala avaa Elämän kirjan näiden kymmenen päivän ajaksi ja sulkee sen suurena sovituspäivänä. Tämän jälkeen alkaa kahdeksanpäiväinen lehtimajajuhla. Jerusalemin kadut olivat täynnä ihmisiä näinä pyhäpäivinä.

Diakonian kuulumisia

Edessä on muutosten aika. Josleen Saba, joka on työskennellyt diakoni Rana Zeidanin työtoverina tasan kaksi vuotta, jäi äitiyslomalle. Hänelle syntyi viime viikolla suloinen pieni tyttö. Samaan aikaan hänen setänsä sai aivoveritulpan ja on sairaalassa erittäin huonossa kunnossa. Kiitos, jos muistatte heitä rukouksin.

Myös diakoni Ranalle muutos oli suuri, sillä hänen rinnallaan ei enää ollut päivittäin tuttua työtoveria. Onneksi ei kulunut montaakaan viikkoa ennen kuin hän sai uuden työtoverin, Tamaran. Olemme hänestä hyvin iloisia – hän on juuri oikea ihminen tehtävään.

Viikoittainen lämpimien aterioiden jakaminen jatkuu, mutta avun tarvitsijoiden määrä on kasvanut huomattavasti. Etsimme jatkuvasti uusia yhteistyötahoja ja järjestöjä, jotka voisivat lähteä tukemaan tätä toimintaa.

Kesän jälkeen aloitimme jälleen kuukausittaiset työnohjaustapaamiset koulujen sosiaalityöntekijöiden kanssa. Ensimmäisellä kerralla käsitelimme erilaisten persoonallisuuksien vaikutusta vuorovaikutukseen. Osallistujat toivoivat, että aihetta käsiteltäisiin laajemmin myös heidän työyhteisöissään. Tänä vuonna jatkamme tapaamisissa myös heidän esille tuomiensa tapausten yhteistä pohtimista ja työstämistä.

Kotikäynneille olisi tarvetta enemmän kuin ehdimme tehdä. Olemme koordinoineet niitä tietyille päiville, jotta voimme keskittyä niihin kunnolla. Perheen luo saavutaan usein yhden asian vuoksi, mutta kynnyksen yli astuttaessa paljastuu, kuinka moninaisia haasteita ja tarpeita perheellä on. Erään perheen luo menimme äidin sairastumisen vuoksi. Vastassa oli kuitenkin myös koko taloa vaivaava homeongelma: katot ja seinät olivat täynnä tummaa homea. Lisäksi perheen vanhemman lapsen mielenterveys horjui, perheellä ei ollut riittävää toimeentuloa edes ruokaan ja äiti oli vakavasti sairas.

Tällaisissa tilanteissa on tärkeää, ettemme keskity siihen, missä emme pysty auttamaan, vaan siihen, mitä voimme tehdä.

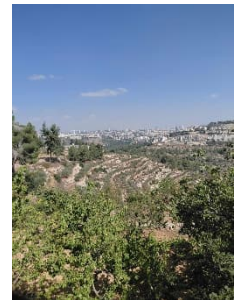

Psykososiaalinen tuki

Kirkon koulujen opettajien psykososiaaliset työryhmät jatkuvat. Kevään aikana jokaisen koulun opettajille järjestettiin useita työpajoja. Uuden lukukauden alkaessa opettajat kokoontuivat yhteiseen psykososiaaliseen työpajaan, jossa vahvistettiin myönteistä ajattelutapaa ja kykyä nähdä erilaisia mahdollisuuksia. Ensi viikolla työpaja järjestetään luonnossa. Marraskuulle on suunnitteilla kolmen tunnin työpajat kuhunkin kolmeen kouluun.

Viime perjantaina kuurojen ryhmä suuntasi hyvinvointipäivään Cremisaniin, joka sijaitsee vuoristossa Beit Jalassa. Siellä on vuonna 1885 rakennettu luostari. Luonnon keskellä sijaitsevasta paikasta avautuu näkymä aina Jerusalemiin saakka. Alueella on erilaisia viljelmiä, pääasiassa viinirypäleitä. Paikka on paikallisten suosiossa, ja sinne tullaan mielellään kävelemään tai juoksemaan. Tänä vuonna alueelle on avattu myös kahvila ja pieni ravintola.

Saavuttuamme perille menimme ensin kirkkoon, jossa kuulumme paikan historiasta ja toiminnasta. Sen jälkeen hiljennyimme Vapahtajamme läsnäoloon. Jokainen sai tuoda omat kokemuksensa ja ajatuksensa Vapahtajamme hoitoon ja johdatukseen. Kirkosta jatkoimme matkaa patikoiden ja pysähdyimme matkan varrella useita kertoja ottamaan kuvia. Lopuksi menimme kahvilaan syömään.

On suuri ilo nähdä tämä kuurojen ryhmä. Sen jäsenet ovat kuin yhtä perhettä, ja heidän ilonsa toistensa tapaamisesta on koskettavaa. On ollut suuri etuoikeus seurata heidän kasvuaan ja kehitystään niiden viiden vuoden aikana, jotka ryhmä on kuulunut diakoniatyön piiriin. Heidän omanarvontuntonsa ja rohkeutensa olla omia itsejään ovat vahvistuneet.

Rukousaihe

Rukoillaan terveyttä, Pyhän Hengen viisautta, kestävyyttä ja johdatusta kaikille työntekijöillemme – niin suomalaisille kuin paikallisille työtovereillemme ja kumppaneillemme.

”Ajatelkaa kaikkea, mikä on totta, mikä on kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä hyvää ja mikä ansaitsee kiitoksen.” (Fil. 4:8)

Jatketaan matkaa rohkeasti ja kannustaen toinen toistamme. Kiitos ystävydestä, yhteisen matkan kulkemisesta.

Lämpimin terveisin,

Sari-Johanna Kuittilo Lähi-itä

Diakoni ja psykososiaalisen tuen
asiantuntija

Voit tukea työtäni myös taloudellisesti lahjoittamalla haluamasi summa MobilePaylla numeroon **58735** tai tilisiirrolla **FI38 8000 1400 1611 30**. Muista kirjoittaa viestikenttään minun nimeni, myös MobilePayssa. Keräyslupa RA/2020/1538.

